

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0877
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0224-A

Verzoekende partijen	1. de nv IMMOLO 2. de heer Jacques LOOMANS vertegenwoordigd door advocaat Stijn VERBIST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2560 Kessel, Torennenstraat 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG
Tussenkommende partijen	1. het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81 2. de heer Pierre VANDERVEE vertegenwoordigd door advocaat Gerald KINDERMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3870 Heers, Steenweg 161

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 2 november 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 september 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel van 7 juni 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de heer Henri BOOGERS namens de consoorten Vandervee een verkavelingsvergunning verleend onder voorwaarden voor het verkavelen van gronden op de percelen gelegen te 3920 Lommel, Kattenbos 63/ Bakhuisstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummers 474A en 474D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen geen wederantwoordnota in. De tussenkommende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 maart 2019.

De verzoekende partijen en eerste tussenkomende partij verschijnen schriftelijk. De verwerende en tweede tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partijen vragen met een aangetekende brief van 27 februari 2019 om afstand van geding.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen om de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, ten laste van de verwerende partij te leggen.

De tweede tussenkomende partij vraagt in haar verzoek tot tussenkomst om de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro, ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

3.1

Gelet op de afstand van geding door de verzoekende partijen, kan de verwerende partij niet als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij worden aangemerkt. Het door de verzoekende partijen betaalde rolrecht blijft ten laste van de verzoekende partijen. De vraag van de verzoekende partijen om hen een rechtsplegingsvergoeding ten laste van de verwerende partij toe te kennen wordt afgewezen omdat de verzoekende partijen niet kunnen worden beschouwd als de partijen die ten gronde in het gelijk gesteld worden.

3.2

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek

van de tweede tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro wordt verworpen.

De Raad is verder van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tweede tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partijen van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partijen kunnen moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partijen, bestaat het risico dat ze financieel worden afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 april 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT